

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de partea vătămată Ghidici Igor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 12 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Frolov Vitalie xxxxx, născut la 14 iunie 1979, originar și domiciliat s. xxxxx, r-nul xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.05.2013 – 12.06.2014;

Instanța de apel: 10.07.2014 – 16.04.2015;

Instanța de recurs: 12.06.2015 – 22.09.2015;

Instanța de apel: 06.11.2015 – 14.09.2016;

Instanța de recurs: 07.11.2016 – 01.03.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 12 iunie 2014, Frolov Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că fapta nu este prevăzută de legea penală.

2. De către organul de urmărire penală Frolov Vitalie a fost învinuit de faptul că, în perioada anilor 2005-2006, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în s. Suruceni, r-nul Ialoveni, a primit de la Suruceanu Petru 30000 dolari SUA, banii fiind însușiți, iar ulterior în anul 2011, când i s-a solicitat restituirea banilor, acesta s-a eschivat de la obligațiunile asumate privind restituirea banilor părții vătămate Suruceanu Petru, astfel cauzându-i o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 360000 lei.

Tot el, a fost învinuit de faptul că, la 08 martie 2008, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or. Ialoveni, a primit sub pretext de împrumut cu dobândă de la Ghidici Oleg bani în sumă de 3000 dolari SUA și 4000 euro, asumându-și obligația de a achita 4 % lunar, conștientizând faptul că nu are posibilitate să îndeplinească obligația, a însușit banii, prin ce a cauzat părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 100000 lei.

Tot Frolov Vitalie, a fost învinuit de către organul de urmărire penală, că la 11 februarie 2009, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or. Ialoveni a primit de la Procopii Tudor 30000 euro, iar în anul 2011 când i s-a solicitat restituirea banilor, acesta nu răspundea la apelurile telefonice, se ascundea de la întâlniri cu Procopii Tudor, banii fiind însușiți, astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 480000 lei.

Tot el, a fost învinuit de faptul, că la începutul lunii februarie 2010, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or. Ialoveni a primit sub pretext de împrumut cu dobândă de la Ghidici Igor bani în sumă de 38000 euro, banii fiind însușiți, fără ca ulterior să achite careva procente, cu eschivarea de la restituirea acestei sume, prin ce a cauzat părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 608000 lei.

Frolov Vitalie a mai fost învinuit și de faptul, că în luna august 2010, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit sub pretext de împrumut de la Castraveț Ina, în or. Ialoveni suma de 5000 euro, pe care nu a restituit-o, astfel eschivându-se de la restituirea acestei sume, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții mari, în sumă de 76162,5 lei.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Frolov Vitalie să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități pe termen de 4 ani și admiterea acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate Suruceanu Petru - 360000 lei, Ghidici Oleg - 100000 lei, Procopii Tudor - 480000 lei, Ghidici Igor - 608000 lei, Castraveț Ina - 76162,5 lei.

În motivarea apelului, a indicat că prima instanță la pronunțarea sentinței nu a ținut cont de faptul că inculpatul, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a înșelat 5 persoane, obținând ilegal suma de 1624162,5 lei; instanța a dat apreciere eronată acțiunilor lui Frolov Vitalie, considerând că fapta acestuia nu este prevăzută de legea penală, unilateral și subiectiv apreciind declarațiile părților vătămate, ignorând prevederile art. 101 Cod procedură penală; prima instanță a pus la baza sentinței doar declarațiile inculpatului, care sunt contrare celor date de părțile vătămate și martori.

A mai invocat apelantul, că prima instanță nu a ținut cont de faptul că escrocheria este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau de a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință; inculpatul a semnat recipisele, urmărind scopul de a insufla încredere părților vătămate, însă din probele acumulate reiese că acesta din start nu avea intenția să-și exercite angajamentele asumate.

3.1. Partea vătămată Castraveț Ina, a declarat apel solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Frolov Vitalie să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu admiterea acțiunii civile în sumă de 76162,5 lei, invocând că la pronunțarea sentinței, instanța, cu toate că a constatat săvârșirea de către inculpat a escrocheriei, a pus la baza sentinței de achitare faptul că nu au fost acumulate

probe ce ar demonstra fapta săvârșită, bazându-se în special pe situația financiară extrem de neprielnică la momentul încheierii tranzacției.

3.2. Părțile vătămate Ghidici Igor și Ghidici Oleg, la fel au contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Frolov Vitalie să fie recunoscut vinovat și condamnat conform învinuirii formulate, cu admiterea integrală a acțiunilor civile, atât în ce privește încasarea prejudiciului material, cât și cel moral în sumă de câte 50000 lei pentru fiecare, din motiv că la emiterea hotărârii de achitare instanța a ținut cont doar de argumentele inculpatului, fără a aprecia celelalte probe, care contrazic versiunea acestuia și confirmă culpabilitatea lui în săvârșirea infracțiunii.

Au menționat apelanții, că din materialele cauzei, declarațiile părților vătămate și a martorilor s-a constatat că inculpatul a acționat intenționat, cu scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor mai multor persoane, conștientizând faptul că nu va avea posibilitatea de a restitui banii primiți.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2015, au fost admise apelurile, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Frolov Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități de gestionare a bunurilor materiale și financiare pe termen de 3 ani.

Acțiunile civile au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii, instanța de apel a constatat că Frolov Vitalie, în perioada anilor 2005-2006, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în s. Suruceni, r-nul Ialoveni, a primit de la Suceanu Petru 30000 dolari SUA, banii fiind însușiți, iar ulterior în anul 2011, când i s-a solicitat restituirea banilor, acesta s-a eschivat de la obligațiunile asumate privind restituirea banilor, astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 360000 lei.

Tot el, la 08 martie 2008, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or. Ialoveni, a primit sub pretext de împrumut cu dobândă de la Ghidici Oleg, bani în sumă de 3000 dolari SUA și 4000 euro, asumându-și obligația de a achita 4 % lunar, conștientizând faptul că nu are posibilitate să-și îndeplinească obligația, fără ca ulterior să achite careva procente, și nu a restituit banii, prin ce a cauzat părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 100000 lei.

Tot el, la 11 februarie 2009, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or. Ialoveni, a primit de la Procopii Tudor suma de 30000 euro, iar în anul 2011 când i s-a solicitat restituirea banilor, acesta nu răspundea la apelurile telefonice, se ascundea de la întâlniri cu Procopii Tudor, banii fiind însușiți, astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 480000 lei.

Tot el, la începutul lunii februarie 2010, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, în or. Ialoveni, a primit sub pretext de împrumut cu dobândă de la Ghidici Igor bani în sumă de 38000 euro, banii fiind însușiți, fără ca ulterior să achite

careva procente, se eschiva de la restituirea acestei sume, prin ce a cauzat părții vătămate o pagubă materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 608000 lei.

Tot el, în luna august 2010, având intenție directă și scop de cupiditate în vederea dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, a dobândit sub pretext de împrumut de la Castraveț Ina, în or. Ialoveni suma de 5000 euro, pe care nu a restituit-o, astfel eschivându-se de la restituirea acestei sume, prin ce a cauzat părții vătămate o daună materială în proporții mari, în sumă de 76162,5 lei.

4.2. Instanța de apel a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii menționate este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în prima instanță, precum și recercetate și verificate suplimentar sub toate aspectele, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, și anume prin declarațiile părților vătămate Castraveț Ina, Suruceanu Petru, Ghidici Igor, Ghidici Oleg, Procopii Tudor, a martorilor Procopii Eugenia, Botnari Natalia, Vrajmaș Tatiana, Iosipoi Tatiana, Ungureanu Ion, precum și actele cauzei: procesul-verbal de audiere a martorului Castraveț Nicolae; extrasul oficial cu privire la datele de schimb valutar; extrasul din registrul ÎS „Cadastru”; extrasul de la Agenția Relații Funciare și Cadastru; plângerea lui Procopii Eugenia și Procopii Tudor și recipisa de împrumut a sumei de 30000 euro; plângerea lui Suruceanu Petru și recipisa de împrumut a sumei de 30000 euro; procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Frolov Vitalie; recipisa de împrumut de la Ghidici Oleg a sumei de 3000 dolari și recipisa de împrumut de la Ghidici Igor a sumei de 38000 euro.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că probele administrate, cercetate și examinate în ședința de judecată cert dovedesc faptul că inculpatul a acționat cu intenție și în acțiunile lui sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, inculpatul din împrumuturile respective a făcut o îndeletnicire, fără ca să anunțe persoanele respective că se află în imposibilitatea restituirii banilor, dar a continuat să împrumute bani, dând aparență că dispune de bunuri imobile și mobile, business, mașini etc., toate părțile vătămate audiate au relatat că au împrumutat banii, deoarece inculpatul avea afaceri, mașini, casă, și nimeni nu a relatat că acesta le-ar fi comunicat că casa este gajată, iar afacerea nu merge, etc.

Referitor la acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate, instanța a conchis de a le admite în principiu, lăsându-le spre soluționare în ordinea procedurii civile.

5. *Avocatul Greco Radu în numele inculpatului*, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii, invocând că toate părțile vătămate au declarat că au avut o înțelegere cu inculpatul referitor la împrumut, acesta întocmind recipise, nu s-a eschivat de la întoarcerea banilor, le achita acestora dobânda lunară de 3-4 %, astfel nu a existat intenția inculpatului de a înșela părțile vătămate și a dobândi ilegal banii acestora; de către organul de urmărire penală a fost emisă ordonanța de neîncepere a urmăririi penale din motiv că în cauză sunt relații civile, iar părțile vătămate urmau a se adresa în instanța de judecată cu acțiune civilă.

5.1. *Părțile vătămate Ghidici Oleg și Ghidici Igor*, la fel au contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia în latura civilă, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie încasat de la inculpat prejudiciul material în beneficiul lui Ghidici Igor în sumă de 608000 lei și în beneficiul

lui Ghidici Oleg în sumă de 100000 lei, precum și prejudiciul moral a câte 50000 lei fiecăruia, invocând că vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii de escrocherie a fost dovedită prin materialele cauzei, iar instanța neîntemeiat nu a soluționat acțiunea civilă.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 septembrie 2015, au fost admise recursurile, casată decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că instanța de apel, admitând apelurile procurorului și a părților vătămate, a casat sentința de achitare și, rejudecând cauza, a pronunțat o nouă hotărâre de condamnare în baza aceluiași probe, limitându-se doar la citirea acestora, iar procurorul nu a solicitat audierea din nou în instanța de apel a părților vătămate Ghidici Igor, Ghidici Oleg, Procopii Tudor și a martorilor, declarațiile cărora constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului astfel, fiind ignorate prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Pe lângă aceasta, instanța de apel a statuat că probele administrate în cadrul urmăririi penale, cât și cele cercetate în prima instanță, inclusiv și versiunea inculpatului Frolov Vitalie, precum că dânsul nu a avut intenția de a însuși banii părților vătămate prin înșelăciune, că dânsul achita dobânzile conform recipiselor de împrumut, urmau a fi verificate în strictă conformitate cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală, pe fiecare episod aparte, prin cercetarea din punct de vedere al coroborării lor cu alte probe, inclusiv, cu declarațiile părților vătămate și a martorilor.

Totodată, instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către părțile vătămate Ghidici Igor și Ghidici Oleg în cererile de apel.

La fel, instanța de recurs a stabilit, că prin fișa de repartizare a dosarului penal, cauza dată a fost repartizată aleatoriu judecătorului raportor Melinteanu Iurie, care urma a fi examinată în complet de trei judecători.

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 18 septembrie 2014, judecarea cauzei a fost începută de către judecătorii Melinteanu Iurie, Corochii Nichifor și Furdui Sergiu (f.d. 184-185 vol.II), ulterior, conform proceselor-verbale din 22 ianuarie 2015, 05 februarie 2015 și 16 aprilie 2015 - continuată de către judecătorii Melinteanu Iurie, Corochii Nichifor și Ouș Ludmila, care au efectuat acțiuni procesuale de aducere forțată a părții vătămate și de interogare a părților vătămate, a inculpatului (f.d. 224, 238-242 vol.II), însă în materialele dosarului lipsește încheierea motivată a președintelui instanței de apel privind temeiurile schimbării completului de judecată (a judecătorului Furdui Sergiu cu Ouș Ludmila), fapt ce denotă că prevederile referitor la schimbarea completului de judecată au fost încălcate.

Concomitent, instanța de recurs, conducându-se de prevederile art. art. 435 alin. (3), 417 alin. (1) pct. 9¹) Cod de procedură penală, a precizat că actele procedurale, referitor la cercetarea probelor: declarațiile inculpatului Frolov Vitalie (f.d. 241-242 vol.II), ale părților vătămate Suceanu Petru și Castraveț Ina (f.d. 238-240 vol.II), efectuate anterior de instanța de apel, decizia căreia este casată, rămân valabile, iar procesul de examinare a apelurilor urmează să-și reia cursul cu respectarea prevederilor legale, care reglementează judecarea cauzei după o sentință de achitare, inclusiv cu verificarea probelor cercetate de instanța de apel indicate supra, prin citirea și consemnarea lor în procesul-verbal, potrivit art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, au fost respinse apelurile și menținută sentința.

7.1. Analizând declarațiile inculpatului și probele susținute de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii, instanța de apel a conchis, că prima instanță a pronunțat o sentință de achitare legală, bazată pe probe concludente, iar argumentele apelurilor sunt nefondate.

În opinia instanței de apel, probele aduse de acuzatorul de stat, nu confirmă învinuirea înaintată, deoarece nu a fost demonstrată nici intenția de a dobândi ilicit bunul altei persoane, nici elementul înșelăciunii ori abuzului de încredere.

Or, escrocheria ca formă de sustragere a averii străine se caracterizează prin dobândirea ilicită a averii prin înșelăciune sau abuz de încredere a proprietarului.

Înșelăciunea se exprimă prin afirmații intenționat false despre existența sau lipsa cărorva factori ce urmau a fi comunicate proprietarului de bunuri înainte de a primi bunurile ori ulterior.

Instanța de apel a menționat, că asemenea circumstanțe nu au fost stabilite în speță, iar părțile vătămate nu au comunicat prezența acestor situații.

Din declarațiile părților vătămate, rezultă că inculpatul le-a promis dobândă din sumele împrumutate și au primit anumite procente.

Tot părțile vătămate au confirmat că inculpatul nu a dispărut din sat, doar are întârzieri la restituirea procentelor și a datoriei, deoarece i s-a îmbolnăvit grav soția și a fost nevoit să meargă peste hotare pentru tratament.

Din documentele anexate la dosar, a constatat că inculpatul într-adevăr a avut probleme în familie, i-a decedat soția și a suportat cheltuieli mari pentru tratament și ulterior pentru înmormântare.

Aceste circumstanțe, de rând cu faptul că părțile vătămate au primit recipise de la inculpat precum că a primit banii de la ei cu împrumut și cu restituirea ulterioară cu procente de dobândă, confirmă faptul că inculpatul nu a urmărit scopul de înșelăciune a părților vătămate și nu a abuzat de încrederea lor.

Astfel, partea vătămată Ghidici Oleg, a confirmat în ședința instanței de apel, că a primit 600 euro din suma împrumutată conform recipisei.

Partea vătămată Procopii Tudor, a declarat că înainte de a-i transmite suma de 30000 euro lui Frolov Vitalie în anul 2009, i-a mai împrumutat alți bani și i-a primit înapoi.

Martorul Ungureanu Ion, a confirmat că el îi datorează bani lui Frolov Vitalie și tot el urma să-i achite datoria părții vătămate Ghidici Igor, de asemenea declarând că Frolov Vitalie întorcea procente părților vătămate.

Partea vătămată Ghidici Igor, a confirmat că a primit o parte din banii împrumutați, conform recipisei.

Partea vătămată Suruceanu Petru, a confirmat că o anumită perioadă de timp a primit procente din banii împrumutați prin intermediul soției sale.

Martorul Iosipoi Tatiana, a declarat că toată situația lui Frolov Vitalie s-a înrăutățit din momentul când a decedat soția lui, însă, până atunci, achita procentele pentru banii împrumutați.

8. **Procurorul**, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a menționat, că instanțele de fond au dat apreciere greșită probelor, cu derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatului, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz.

Consideră că decizia contestată contravine prevederilor art. art. 414, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece în cazul în care instanța de apel nu era de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia menținerii achitării lui Frolov Vitalie de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de achitare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general al probelor și circumstanțelor cauzei penale, ignorând recomandările conținute în pct. 14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2015 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”.

În opinia procurorului, instanța de apel nu a apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Frolov Vitalie, care se dovedește prin declarațiile părților vătămate Suruceanu Petru (f.d. 105-107 vol.I, 94-96 vol.II); Ghidici Oleg (f.d. 143-145 vol.I, 97-98 vol.II); Procopii Tudor (f.d. 93, 97-99 vol.I, 104-108 vol.II); Ghidici Igor (f.d. 149-151 vol.I, 99-101 vol.II); Castraveț Ina (f.d. 26-27 vol.I, 102-103 vol.II) precum și prin declarațiile martorilor Procopii Eugenia (f.d. 100 vol.I, 109-110 vol.II); Botnari Natalia (f.d. 102 vol.I, 111-113 vol.II); Vrajmaș Tatiana (f.d. 101 vol.I, 114-116 vol.II); Iosipoi Tatiana (f.d. 108 vol.I, 117-118 vol.II); Ungureanu Ion (f.d. 175 vol.I, 119-122 vol.II) și din materialele cauzei penale: informația prezentată de ÎS „Cadastru” prin care se confirmă că inculpatul Frolov Vitalie deținea 7 terenuri și 5 construcții (f.d. 66 vol.I); plângerea depusă de Procopii Eugenia și Procopii Tudor (f.d. 93 vol.I); copia recipisei din 11 februarie 2009 prin care Frolov Vitalie a împrumutat de la Procopii Tudor 30000 euro pe termen de 12 luni (f.d. 94 vol.I); plângerea depusă de Suruceanu Petru la 06 februarie 2013 (f.d. 104 vol.I); copia recipisei din 01 iulie 2006 prin care Frolov Vitalie a împrumutat de la Suruceanu Petru suma de 30000 dolari pe termen de 12 luni (f.d. 109 vol.I); copia recipisei din 02 septembrie 2005 prin care Frolov Vitalie a împrumutat de la Suruceanu Petru suma de 15000 dolari SUA pe termen de 1 an punând în gaj autovehiculul IVECO (f.d. 110 vol.I); procesul-verbal de percheziție la domiciliul lui Frolov Vitalie (f.d. 116-117 vol.I); plângerea depusă de Ghidici Oleg (f.d. 141 vol.I); copia recipisei din 08 martie 2012 prin care Frolov Vitalie a împrumutat de la Ghidici Oleg suma de 3000 dolari SUA și 4000 euro pe termen de 4 luni (f.d. 142 vol. I); plângerea depusă de Ghidici Igor (f.d. 147 vol.I); copia recipisei din 16 februarie 2010 prin care Frolov Vitalie a împrumutat de la Ghidici Igor suma de 3800 euro pe termen de 1 an (f.d. 148 vol.I); acțiunea civilă înaintată de Ghidici Igor și Ghidici Oleg prin care pretind restituirea prejudiciului material și moral de la Frolov Vitalie (f.d. 14 vol.II).

Consideră recurentul, că instanța de apel în mod unilateral a apreciat probele nominalizate, administrate de către acuzarea de stat și greșit a concluzionat referitor la achitarea lui Frolov Vitalie.

În opinia acuzatorului de stat, este neînțeleasă poziția instanței de apel cu privire la aprecierea declarațiilor părților vătămate pe caz, deoarece careva temeuri de respingere a acestor declarații nu s-au constatat, precum și nu s-a constatat careva temeuri de a-l denunța calomnios pe Frolov Vitalie.

Prin urmare, acuzarea constată că prin probele cercetate s-a dovedit cu certitudine faptul că inculpatul Frolov Vitalie a intrat în posesia banilor părților vătămate, iar instanțele de judecată nu au apreciat și nu au elucidat circumstanțele în care inculpatul a intrat în posesia acestor sume de bani, scopul urmărit de către el, precum și comportamentul acestuia după ce a dispus și s-a folosit de banii părților vătămate.

Latura obiectivă a escrocheriei s-a realizat în speță prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, deoarece inculpatul știind cu certitudine că are bani primiți de la alte persoane și fără să aibă intenția de a-i întoarce, dispunând de mașini, casă, ulterior le-a înstrăinat.

Remarcă recurentul, că toate părțile vătămate audiate au relatat că au împrumutat banii, deoarece Frolov Vitalie avea afacere, mașini, casă și niciuna nu a relatat că inculpatul le-a comunicat că casa este gajată, iar afacerea nu merge etc.

Mai susține, că prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane se înțelege transmiterea benevolă infractorului de către victimă a bunurilor sau a dreptului asupra bunurilor sub influența înșelăciunii sau abuzului de încredere, fapt confirmat în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, indică acuzatorul, că pe parcursul procesului penal, inculpatul nu dat dovadă de sinceritate, nu a manifestat căința sinceră, cel puțin să-și ceară scuze de la părțile vătămate sau să repare benevol acțiunea civilă înaintată, chiar și la un răstimp destul de îndelungat de la data săvârșirii infracțiunii.

Subliniază că în speță prezintă relevanță și explicațiile conținute în pct. 15 al Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”.

În aceeași ordine de idei, acuzarea consideră că instanța de judecată, la aprecierea faptei săvârșite de către Frolov Vitalie a omis din vedere, că:

- inculpatul a însușit prin împrumut sume mari de bani de la mai multe persoane, anume cu scopul de a fi investiți în afacerea sa;
- prin recipisele semnate, inculpatul Frolov Vitalie conferea acțiunilor sale legalitate și inspira încredere părților vătămate;
- chiar de la momentul intrării în posesia banilor, inculpatul nu avea posibilitatea de a restitui aceste sume de bani, acest fapt fiind conștientizat de către el, contrar căruia a acționat în mod intenționat;
- de la bun început, activitatea economică a inculpatului nu era aducătoare de venit, ceea ce făcea dificilă restituirea sumelor preluate;
- inculpatul la momentul preluării banilor avea deja probleme financiare, bunurile sale erau sechestrate, contrar căruia el în mod repetat a pus în gaj și garantat restituirea banilor prin utilizarea acestor bunuri;
- Frolov Vitalie a făcut o îndeletnicire fără să anunțe părțile vătămate că se află în imposibilitatea achitării, restituirii și continua să împrumute, creând aparența că are casă, business, mașini, deoarece nici una din părțile vătămate nu a indicat că Frolov Vitalie le-a comunicat despre probleme sale financiare.

În partea ce ține de însușirea banilor de la Castraveț Ina, recurentul indică că instanțele de fond au omis faptul că: inculpatul Frolov Vitalie a intrat atât în posesia automobilului restituit cât și a banilor încasați de la Castraveț Ina; inculpatul a vândut repetat automobilul altei persoane, de la care încasa costul acestuia, însă banii nu îi transmitea părții vătămate ci îi folosea în interese personale.

Însuși Frolov Vitalie, a relatat instanței că el a luat această mașină, a vândut-o contabilului, care îi achita în fiecare lună câte 200 euro, iar în acest sens el nici nu a încercat să întoarcă părții vătămate banii împrumutați, cu toate că el îi primea în fiecare lună, însă nu răspundea la apelurile părții vătămate, schimba numerele de telefon.

În concluzie, acuzarea de stat susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel, fapt ce denotă că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

8.1. Partea vătămată Ghidici Igor, fără a invoca expres un temei din cele 16 conținute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a depus cerere de recurs, solicitând casarea hotărârilor judecătorești adoptate cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea pedepsei închisorii în limitele sancțiunii prevăzute de norma incriminată, cu admiterea acțiunii civile și încasarea din contul inculpatului a sumei de 38000 euro, echivalentul a 608000 lei, cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 50000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea recursului recurentul subliniază că, inculpatul în ședința de judecată nu și-a recunoscut vinovăția, declarând că a împrumutat de la Ghidici Igor suma de 38000 euro, însă a restituit 64000 euro, iar ulterior i-a mai achitat 4000 euro.

Susține recurentul, că declarațiile inculpatului nu corespund adevărului, iar instanța de apel neîntemeiat a reținut aceste declarații, întrucât inculpatul nu a prezentat careva probe, recipise, din care ar rezulta restituirea sumelor de bani, îndeosebi o sumă mai mare decât cea datorată.

Consideră partea vătămată, că instanțele de fond au dat apreciere eronată acțiunilor lui Frolov Vitalie, considerând că fapta inculpatului nu este prevăzută de legea penală; unilateral au dat apreciere declarațiilor părților vătămate, contrar prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai relatează, că instanțele de fond au omis faptul, că escrocheria este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință.

Inculpatul Frolov Vitalie a semnat recipise, urmărind scopul de a insufla încredere, dar din probele acumulate reiese că chiar din start acesta nu avea intenția să-și execute angajamentele asumate.

Remarcă recurentul, că pe tot parcursul procesului penal Frolov Vitalie nu a dat dovadă de sinceritate și nu a manifestat căința, nu și-a cerut scuze și nu a reparat benevol prejudiciul cazat, dar a declarat în fața instanței că a restituit nu suma de 38000 euro, pe care o datorează, dar suma de 70000 euro, declarații pe care instanța de apel le-a pus la baza deciziei.

Susține recurentul, că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin prin materialele cauzei, cercetate și verificate de către instanțele de fond și anume: extrasul oficial cu privire la datele de schimb valutar (f.d 31-32, vol.I); caracteristica lui Frolov Vitalie (f.d 39, vol.I); extrasul de la Agenția Relații Funciare și Cadastru (f.d 66-70, vol.I); procesul-verbal de percheziție efectuat la domiciliul lui Frolov Vitalie (f.d 116-117, vol.I); cererea lui Ghidici Igor adresată Procurorului r-lui Ialoveni (f.d. 147, vol.I); recipisa de împrumut de la Ghidici Igor a sumei de 38000 euro (f.d 148, vol.I); declarațiile părții vătămate Ghidici Igor.

Relevă recurentul, că inculpatul a semnat recipise, urmărind scopul de a însufla încredere, dar din probele acumulate este vădit faptul că acesta nu avea intenția să-și execute angajamentele. În acțiunile inculpatului sunt prezente latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii incriminate, deoarece din împrumuturile luate inculpatul a făcut o îndeletnicire, fără ca să anunțe că se află în imposibilitatea restituirii banilor, continuând să împrumute bani și de la alte părți vătămate care au fost audiate în cadrul procesului penal, creând aparența că are casă, business, mașini etc.

9. Avocatul Radu Grecu în numele inculpatului și inculpatul au prezentat referință pe marginea recursului declarat de partea vătămată Ghidici Igor, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil și menținerea soluției de achitare pronunțată de instanțele judecătorești.

În argumentarea cerințelor înaintate, atât apărarea cât și inculpatul susțin că învinuirea înaintată este bazată pe presupuneri, iar în acțiunile lui Frolov Vitalie nu sunt întrunite elementele infracțiunii de escrocherie ci sunt prezente relații civile.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursurilor din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportând prevederile normelor citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal reține, că la caz, recurenții contestă decizia instanței de apel în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, invocând în esență dezacordul cu soluția de achitare dispusă de către instanțele de fond.

Analizând conținutul cererilor de recurs prin prisma temeiurilor de drept invocate de către acuzarea de stat și partea vătămată Ghidici Igor, Colegiul penal constată că argumentele propuse examinării nu și-au găsit confirmare în speță, în sensul casării hotărârilor judecătorești pronunțate, deoarece din textul acestora se observă, că instanțele au analizat obiectiv probele administrate, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de menținere a sentinței de achitare și corespunde prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

Astfel, cu referire la argumentele recurenților precum că atât prima instanță cât și instanța de apel au ajuns la concluzia achitării lui Frolov Vitalie fără a lua în considerație toate circumstanțele cauzei, apreciind greșit și neobiectiv probatoriului administrat, instanța de recurs notează că, criticele în această parte, se estimează ca

inadmisibile, or, chestiunea de apreciere a probelor ține de stabilirea stării de fapt și care reprezintă sarcina primordială a instanțelor de fond.

Prin urmare, reieșind din cele enunțate, instanța de recurs susține integral statuările instanței de apel, cu privire la corectitudinea sentinței și nevinovăției lui Frolov Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Or, după cum rezultă din conținutul hotărârilor judecătorești contestate, Frolov Vitalie a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul, că împrumutând mai multe sume bănești de la părțile vătămate și semnând în acest sens recipise prin care s-a obligat la restituirea datoriilor cu dobândă lunară, ulterior fiind în imposibilitatea de a restitui la timp mijloacele bănești a intrat în conflict cu părțile vătămate, care și s-au adresat organelor de poliție.

La acest aspect, instanța de recurs reține că instanțele de fond corect au reținut că relațiile dintre Frolov Vitalie și părțile vătămate sunt guvernate de legislația civilă și reprezintă raporturi juridice de drept civil, nefiind incidentă în speță aplicabilitatea răspunderii penale.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, instanțele de fond corect au reținut, că la momentul primirii împrumuturilor de la părțile vătămate Suruceanu Petru, Ghidici Oleg, Ghidici Igor și Procopii Tudor și semnării recipiselor, Frolov Vitalie avea o stare materială bună, dispunea de bunuri imobile și gestiona o afacere în domeniul transportului internațional de mărfuri, care-i aducea profit.

Ulterior însă, au survenit anumite circumstanțe din cauza cărora Frolov Vitalie se afla în imposibilitate să restituie mijloacele bănești în termenul fixat conform înțelegerilor cu părțile vătămate, deoarece soția se îmbolnăvise și a avut nevoie de un tratament costisitor peste hotarele R. Moldova, iar ulterior a survenit decesul acesteia, totodată au apărut și un șir de evenimente neprevăzute legate de afacerea pe care o gestiona, și anume confiscarea mărfurilor; sechestrarea unui lot de pământ; distrugerea în urma unui accident rutier a unui camion de mare tonaj, sechestrarea unor automobile și a unui camion, împrejurări care au contribuit la reducerea esențială a capacității de plată a debitorului privind achitarea integrală a angajamentelor financiare asumate față de părțile vătămate.

Instanța de recurs relevă, că din conținutul deciziei contestate rezultă că instanța de apel, corect a reținut declarațiile părților vătămate, care au relatat, că înainte de survenirea acestor evenimente, Frolov Vitalie achita dobânda și sumele împrumutate.

Astfel, partea vătămată Procopii Tudor, a declarat că înainte de a-i transmite suma de 30000 euro lui Frolov Vitalie în 2009, i-a mai împrumutat alți bani și i-a primit înapoi; martorul Ungureanu Ion, a confirmat că el îi datorează bani lui Frolov Vitalie și tot el urma să-i achite datoria părții vătămate Ghidici Igor, de asemenea declarând că Frolov Vitalie întorcea dobânda părților vătămate; partea vătămată Ghidici Igor, a confirmat că a primit o parte din banii împrumutați, conform recipisei; partea vătămată Suruceanu Petru, a confirmat că o anumită perioadă a primit dobânda din banii împrumutați prin intermediul soției sale; martorul Iosipoi Tatiana, a declarat că toată situația lui Frolov Vitalie s-a înrăutățit din momentul când a decedat soția acestuia, însă, până atunci, achita dobânzile din banii împrumutați.

Prin urmare, în cauza deferită judecării instanțele de fond corect au stabilit că nu a fost dovedit faptul, că Frolov Vitalie a dobândit ilicit mijloacele bănești de la părțile vătămate și că acesta avea intenția preconcepută de a nu restitui sumele respective părților vătămate.

Colegiul penal remarcă, că pentru ca acțiunile inculpatului să fie pasibile încadrării în sfera componentei de infracțiuni prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, în acțiunile acestuia urma a fi dovedită prezența scopului special de cupiditate.

Primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

În cazul infracțiunii specificate de art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Totodată, instanța de recurs subliniază, că temeiul aplicării răspunderii potrivit art. 190 Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

Doctrina juridică de specialitate elucidează, că normele de drept civil se aplică în cazul concurenței lor cu normele de drept penal, dacă: 1) există posibilitatea restabilirii valorii lezate prin infracțiune pe calea acțiunilor benevole ale subiectului care a lezat valoarea, ori pe calea acțiunii civile; 2) fapta a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat (de exemplu, când prejudiciul este urmarea unei decizii economice nereușite ori când s-a mizat pe obținerea prea rapidă a unor beneficii etc.).

De asemenea, practica judiciară a demonstrat, că sub incidența legii penale trebuie să intre doar acele încălcări care demonstrează rea-voința, fraudă, malversațiune din partea făptuitorului. Nu încapă îndoială că, atunci când făptuitorul folosește documente false, încheie tranzacții în numele unei persoane juridice inexistente, își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are etc., își demonstrează rea-voința în raport cu victima.

Astfel, imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură.

Dacă ambele părți - debitorul și creditorul - obțin profituri de pe urma parteneriatului lor, rămânând proprietari asupra bunurilor sale (sau una dintre părți suferă prejudicii sub forma venitului ratat, fără a pierde însă dreptul de proprietate), atunci raporturile dintre cele două părți trebuie să rămână în continuare pe tărâmul dreptului civil. Dacă însă una dintre părți, asumându-și angajamente, nu are posibilitate și nici dorință să le execute (în prealabil fiindu-i transmise bunuri de cealaltă parte, care astfel își pierde dreptul de proprietate asupra lor), este foarte probabilă necesitatea intervenției legii penale.

Din această perspectivă, se va mai sublinia, că delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerare două aspecte de maximă importanță: 1) atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a

bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele. Aceste două aspecte sunt puse la baza circumstanțelor care trebuie cercetate în vederea constatării lipsei sau prezenței scopului de cupiditate.

În același context, prezintă importanță și cercetarea altor circumstanțe, nu mai puțin importante: 1) maniera de comportament pe care făptuitorul a manifestat-o după ce i-au fost transmise bunurile (de exemplu, cheltuipe imediat banii prevăzuți pentru procurarea unor bunuri destinate victimei); 2) făptuitorul acceptă să-i fie transmise bunurile pe care cu bună știință nu le va putea valorifica (de exemplu, pentru că-i lipsesc cunoștințele și aptitudinile necesare); 3) făptuitorul săvârșește acțiuni care demonstrează nedorința lui de a-și executa angajamentele (de exemplu, transferă banii transmiși de către victimă pe un cont deschis nu pe numele său, ci pe numele unei alte persoane); 4) făptuitorul își asumă sistematic obligații pe care ulterior afirmă că nu este în stare să le îndeplinească etc.

Față de aspectele enumerate mai sus, Colegiul penal reține că la caz, instanțele de fond corect au reținut, că acuzarea de stat nu a prezentat suficiente probe din care să rezulte că la momentul împrumutului mijloacelor bănești de la părțile vătămate, Frolov Vitalie avea intenția să nu-și onoreze angajamentul asumat privind restituirea datoriei, urmărind scopul de cupiditate.

De asemenea, în ședințele instanței de apel Frolov Vitalie a fost prezent, a recunoscut prezența datoriilor la părțile vătămate și s-a obligat să le restituie, a menționat că anterior a achitat o parte din datorii din contul vânzării autocamioanelor, nu a luat recipise de la părțile vătămate bazându-se pe relații de încredere, ultimul manifestând un comportament loial față de părțile vătămate.

Mai mult, Frolov Vitalie a recunoscut și datoria față de partea vătămată Castraveț Ina și nu s-a eschivat de la restituirea acesteia, cu toate că partea vătămată nu a probat în nici un fel prezența acestei datorii.

Cu referire la argumentele recurenților, precum că Frolov Vitalie a făcut o îndeletnicire din împrumuturile luate de la părțile vătămate, fără ca să anunțe că se află în imposibilitatea restituirii mijloacelor bănești împrumutate și a dobânzilor, instanța de recurs menționează că potrivit materialelor cauzei, părțile vătămate anterior au mai împrumutat sume de bani acestuia, care au fost restituite integral împreună cu dobânzile cuvenite, iar părțile vătămate obțineau profit și nu aveau careva pretenții față de acesta.

Faptul, că Frolov Vitalie s-a pomenit în incapacitate de plată a survenit în urma unor circumstanțe neprielnice afacerii administrate, însă ultimul nu a negat prezența datoriilor, ci s-a obligat să restituie aceste sume bănești pe măsura posibilităților.

Față de cele ce preced, Colegiul penal este de opinia că soluția instanțelor de fond cu privire la achitarea lui Frolov Vitalie, din motiv că fapta inculpatului nu este prevăzută de legea penală, este corectă.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este motivată, conține răspuns la toate argumentele invocate de către apelanți, probatoriul administrat fiind apreciat just cu specificarea motivelor pe care și-a întemeiat soluția, iar criticele din recursurile declarate, sunt vădit neîntemeiate.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că erorile prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu au fost stabilite în prezenta cauză, drept urmare nu sunt prezente careva motive de a interveni în soluția adoptată de către instanțele de fond în privința lui Frolov Vitalie.

În consecință, instanța de recurs menționează că argumentele invocate în recursurile declarate, sunt neîntemeiate, din care motive se decide inadmisibilitatea acestora.

11. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de partea vătămată Ghidici Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Frolov Vitalie xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 aprilie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev